

midler på helt urimelig vis, uden at der er nogen som helst reel økonomisk begrundelse for, at de gør det.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er jo rigtigt, det, som hr. Keld Albrechtsen, siger. Jeg har igennem flere år sammen med udenrigsministeren og regeringen været meget optaget af den sag.

Jeg føler, at det er en stor pligt for os at arbejde så intenst, som vi kan, for at den almindelige danske befolkning kan se, at det her er ret og rimeligt. Og det er ikke ret og rimeligt, når vi ser på lønniveauet, og når vi ser på fryns – for nu at tage en fælles betegnelse – og derfor må vi selvfølgelig bruge alle de niveauer, vi kan, sådan som vi også har gjort det igennem årene og også vil gøre det i den kommende tid, for at påvirke den udviklingsproces.

Jeg har besluttet mig for at tage sagen op i Cardiff. Den står ikke direkte på dagsordenen, men jeg tager den op i Cardiff. Cardiff, vil jeg godt sige på forhånd, bliver ikke stedet, hvor man træffer beslutninger, for sådan er beslutningsprocessen ikke skruet sammen, men det bliver stedet, hvor man kan rejse en debat af den her karakter. Og det vil jeg gøre; det vil jeg gerne give tilsagn om.

Det andet er så arbejdsdelingen mellem Europa-Parlamentet på den ene side og Rådet på den anden side. Og lad mig lige slå fast, hvad der er op og ned i den sag: For så vidt angår diæter og rejsegodtgørelser, så ligger bolden på nuværende tidspunkt hos Europa-Parlamentet. Jeg vil opfordre de danske parlamentarikere til at arbejde for yderligere opstramning af reglerne.

Det vil i øvrigt passe godt til den linje, der jo er bred tilslutning til her i salen.

Den danske regering arbejdede også under regeringskonferencen for en traktatændring på dette felt, som kunne skabe grundlag for vedtagelse af en vedtægt for parlamentsmedlemmerne med bl.a. andet regler for diæter og rejseudgifter, og vi har opnået fremskridt på de områder. For det første traf Europa-Parlamentet den 10. juli 1997, altså sidste år, beslutning om nye regler, som indebærer stærkere kontrol. Jeg synes dog stadig, der er alvorlige problemer, når det gælder niveauerne, og når det gælder frynset. For det andet blev Amsterdamtraktaten ændret med indføjelser af en bestemmelse i artikel 138, som indebærer, at Europa-Parlamentet kan fastsætte en vedtægt for sine med-

lemmer, og det spørgsmål vil jeg uddybe, hvis jeg får et opfølgende spørgsmål om et øjeblik.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil meget gerne spørge statsministeren, om han vil uddybe det, han var i gang med, og ervedover vil jeg sige tak til statsministeren for det meget klare tilsagn om at tage hele dette fryns-spørgsmål op på topmødet.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det ikke er sådan, at det går meget, meget trægt i Parlamentet. Der er blevet forsøgt at lave en statut, som jeg har forstået skulle have løst nogle af problemerne; men den revisionsrapport, der nu foreligger, viser jo, at der er en masse uløste problemer tilbage. Jeg noterede mig også, at statsministeren i sit svar netop slog fast, at der stadig er et alt for højt niveau på dette fryns-område, og derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om det i virkeligheden ikke bliver nødvendigt, at et topmøde eller Ministerrådet skærer igennem i denne sag, og om ikke vi må erkende, at det er en sag, som EU-Parlamentet ikke selv kan løse.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil også gerne kvittere for det svar, statsministeren gav på det spørgsmål, der er rejst her i dag, nemlig at regeringen vil fortsætte initiativerne og ikke bare tale om de sager, når der skal være folkeafstemninger, og at regeringen fokuserer på to områder: både det generelle lønniveau – altså f.eks. for Kommissionens medarbejdere – og i forbindelse med en mulig statut for, hvordan man skal arbejde i forbindelse med Europa-Parlamentets overforbrug af offentlige midler. Det er jeg meget tilfreds med, og jeg håber, det vil have en afsmittende virkning på konklusionen, så vi kan se, at der også kommer noget ud af det. Vi vil i hvert fald fra Dansk Folkepartis side følge det her meget tæt.

Så bare et enkelt spørgsmål til statsministeren. Statsministeren skrev i forbindelse med valgkampen op til den 28. maj til kommissionsformand Santer og gjorde et nummer ud af det i den danske valgkamp, og ganske givet fik det da også beroliget folk, der var tvivlere, så de tænkte, at nu gør statsministeren noget på det område, vi er så bekymrede for, så nu kan vi roligt støtte statsministeren i hans jakampagne til Amsterdamtraktaten. Jeg vil gerne høre, om statsministeren har fået svar fra Santer, for jeg har ikke kunnet læse det nogen steder, og hvad svaret i givet fald indeholder.